

mune marchere frem mod det Forbud, som de Herrer ikke aabent tør vedkende sig som deres egentlige Maal. Man skal derfor være forsigtig med at give Tilslutning til et saadant Forslag. Man bruger her et Ord, som efter min Mening intetsteds har hjemme i denne Forbindelse, nemlig det, man kalder det kommunale Selvstyre. Man kan jo ikke mod et Lands Lovgivning bestemme, at man ikke vil have Skole eller Skolegang. Dér maa man rette sig efter, hvad der er vedtaget som Landslovgivning. Og heller ikke paa dette Omraade kan man gaa frem under dette Slagord kommunalt Selvstyre og derved indføre Forbud her i Landet.

Jeg haaber, at der ingen Lov kommer ud af dette Forslag til Beværterlov i dets nuværende Skikkelse. Jeg haaber, at Landstinget ingenlunde vil gøre Lovforslaget daarligere, end det var, da det blev sendt herved, men fortsætte med at forbedre Lovforslaget, saaledes at det bliver en taalelig Lov, en taalelig Næringslov, hvis vi endelig skal have en ny Beværterlovgivning. Alligevel vil jeg, da Lovforslaget har gennemgaaet store Foringelser her i Tinget, selv om Afholdsfolkene ikke fik gennemført alle deres Ønsker, anbefale at stemme imod det ud fra de Grunde, jeg tidligere har fremført, og de Grunde, jeg nu kort har præciseret. Skal man have en ny Beværterlov, ønsker jeg, at det maa blive en frisindet Næringslov, der er brugelig og ikke indeholder Bestemmelser, under hvilke man kan luske et Forbud igennem eller forberede et Landsforbud. Jeg anbefaler derfor at stemme mod Lovforslaget.

Fibiger: Vi er flere indenfor det konservative Folkeparti, der er glade for dette Lovforslag og med Glæde vil stemme for det. Det giver ikke alt, hvad vi kunde ønske, men det betyder et Skridt i den rigtige Retning, i Retning af det kommunale Selvstyre, hvorefter man kan bestemme, om man ønsker Beværtninger med Spiritusudskænkninger i Kommunen. Der har i Dag været talt saa meget om Forbud. Men det forekommer mig, at dette Spørgsmaal ligger helt udenfor dette Lovforslag. Det nævnes ikke deri, og det er ikke tilstræbt. Jeg har lagt Mærke til, at forskellige Talere, der gerne vil værne om Spiritusen, har været meget ivrige for at slaa fast, at der her var Tale om et maskeret Forbud, man maatte derfor være meget varsom. Og de har fremdraget forskellige Billeder af Forholdene i Finland, Norge og Amerika, og jeg ved ikke hvor, hvorefter et Forbud var

blevet til Ulykke for Landet. Jeg vil nu sige, at mange af de Avisartikler, som man ser angaaende Forbudets Virkninger i Amerika og Norge, skal man vist ikke tage alt for højtideligt. Vi har blandt andet et Organ for Den personlige Friheds Værn, hvori der fremkommer mange Uhyrligheder, jeg kan i alt Fald ikke tage dem alvorligt. Jeg forstaaer ikke, at Mennesker, der har haft nogen Forbindelse med ulykkeligt stillede Hjem og set, hvilken Forbandelse Spiritusen har været dér, ikke vil være med til at gøre, hvad gøres kan, for at faa saa mange Indskrænkninger i Alkoholforbruget som muligt. Jeg har i de senere Aar været i Forbindelse med mange saadanne ulykkeligt stillede Hjem, ogsaa her i København, hvor jeg gerne har villet være med til at hjælpe. Jeg har lagt Mærke til, at i alle Tilfældene har Spiritus været Skyld i, at Forholdene er saa ulykkelige. Jeg ved vel, at der kan være andre Ting, der kan gøre, at Forholdene kan blive ulykkelige i et Hjem. Men i alle disse Tilfælde har Spiritusen, Drikkeriet, været Skyld i, at Hjemmet er blevet ulykkeligt, og at der er gaaet saa meget i Stykker. Vi har ikke Raad til at blive ved at ødelægge Hjemmene, fordi der er en Del, der vil værne om, at Spiritusen bliver ved at herske og holdes i Ære og Værdighed. Man lægger Mærke til, naar man taler med Folk om dette Spørgsmaal, at der er en hel Del, som godt kan indse og indrømme, at der er noget galt, og som siger: For min Skyld maatte man godt forbyde Spiritusen, jeg kunde sagtens undvære den, men som saa pludselig faar Medlidenhed med deres Medmennesker. Jeg tror, den kunde spares.

Jeg hilser med Glæde ethvert Lovforslag og vil gerne stemme for det, som bidrager til, at vi faar indskrænket Spiritusforbruget og derved skaber bedre økonomiske Forhold, bedre sociale Forhold og bedre moralske Forhold. Jeg har nogen Erfaring for, hvorledes det virker paa en Egn, at Spiritusen forsvinder. Vi har i Thy været saa heldigt stillede, at vi har faaet nedlagt de fleste Stationskroer, ikke ved Afstemning i Kommunerne, men ved, at vi har dannet smaa Aktieselskaber, som har opkøbt disse Spirituskroer for at gøre dem til Afholdskroer. Der er nu en eller to tilbage, og jeg ønsker, at de ogsaa kunde forsvinde. Jeg kan sige, at dette har præget hele Egnen, og jeg er vis paa, at der er mange, der takker de Mænd, der tog Initiativet dertil, fordi de nu med Tryghed kan sende deres Ungdom til Stationerne om Aftenen, og fordi i det hele taget